

Výstava Relativní hranice / Materia se koná v českolipském muzeu

22. 10. 2018 00:00

Umělecká tvorba je prožitkem, stejně tak jako její výsledná forma. Stává se jím i interpretace uměleckého díla. Vše co se odehrává od první myšlenky autorek po percepci divákem, je procesem interpretací sdíleného prožitku, stejné, či podobné zkušenosti. Vizuální, haptická či zvuková díla představovaných autorek před nás kladou podobné situace existující v jiné formě, zprostředkované jiným médiem a vnímané jiným smyslem.

Pro sklo je typické, že se tvorba autorů věnujících se tomuto materiálu přirozeně pohybuje mezi volným uměním a designem. Toto spojení vychází z technické a řemeslné náročnosti zpracování, ale také ze specifických vlastností skla. I když se jím lidé nechávají fascinovat několik tisíc let a možnosti jeho zpracování se neustále rozšiřují, sklo se stále brání. Zápolí s tvarem, který mu skláři přisoudí a vyžaduje obrovskou trpělivost, než jej přijme. Skláři i sklářky mají díky tomu trochu jiný přístup k tvorbě, a i když dvouvýstaví Materia and Spirit nepředstavuje pouze sklářskou tvorbu Ivy Kolorenčové, Lady Semecké a Markéty Váradiové, jejich sklářský přístup můžeme sledovat ve všech médiích, kterými se vyjadřují, jak v materiálech, tak i ve vnitřních obsazích děl.

Materia

Porozumění racionalitě hmoty skrze inovace formy.

Materia – hmota, je vnímaná v nejšířším slova smyslu jako veškerá fyzikálně zachovaná forma; i jako substance (látka), ze které jsou složeny fyzikální objekty. Materia ovšem odpovídá nejen na otázky týkající se vlastností materiálu, jež jsou podmínkou řádu chápaného světa, ale také o našem vztahu k prostředí a materiálu samotnému.

Hmota je podrobována okolností vnějším (drcení, tlučení, deformací struktury, povrchu) i vnitřním (proměnlivost procesů, technologie) a výsledkem se stává interaktivita, dějovost a vztah k prostoru. Vlastnosti, různé techniky a zkoušení hranic formy projevující se v objektech a uměleckých instalacích autorek se stávají zdrojem mnohočetných interpretací designu (užité formě). Jeho forma se stává nezřetelnou, přesto však vypovídá o hlubokém přesvědčení a racionálním způsobu stanovování nových pravidel fungování.

Galerie Jídelna
Vlastivědné muzeum a galerie
nám. Osvobození 297/1
470 01 Česká Lípa
Otevřeno: St–Ne 9–12 / 13–17 hod
Vladimíra Procházková
tel.: +420 487 824 145
GSM: +420 702 000 096
e-mail: prochazkova@muzeumcl.cz
<https://www.muzeumcl.cz/galerie.html>

/

Iva Kolorenčová prozkoumává hranice možností materiálu skla ve dvou polohách. V prostorových objektech a skleněných obrazech. Jsou vytvořeny jednak technikou lehaného skla a další určující roli hraje černá barva těchto obrazů. Povrchový kontrast mezi různými stupni lesku a matu, vytváří působivý a intenzivní obraz její inspirace. Ovšem zde její experimentování nekončí, její designerský naturel se projevil v tom, že do obrazů aplikovala termochromní barvu, která má tu vlastnost, že při změně okolní teploty, mění svůj barevný potenciál a tím také povrch objektu.

Lada Semecká svoji tvorbu hluboce prožívá, ale současně pracuje systematicky a v jejich dílech cítíme řád i logickou následnost. Vlastnosti materiálu ověřuje ve vztahu k přírodním živlům a zkoumá základní působení jejich sil. Ve svém díle reflektuje rovnováhu síly i křehkosti přírody, to vše často v metaforickém vztahu k člověku a lidskému bytí. Do materiálu tluče, rozvibrovává ho, přetavuje ho, pokouší jeho hraniční možnosti. Stejně tak hraniční možnosti vznikající formy. Vytváří díla, jejichž vnímání si žádá určitou duševní vyrovnanost a vede k meditativnímu přístupu.

Základním tématem Markéty Váradiové je redukce forem a minimalistické až konstruktivní vyznění děl spjatých se sériovostí a monochromní nebo modernistickou barevností. Markéta našla nové možnosti v obecně komunikačním charakteru tvorby. Akcentuje světlo, které definuje prostor a snaží se zachytit nepopsatelný zážitek jednoduchých fyzikálních pravidel. Prostor, kde se její tvorba nachází, se stává jeho součástí a dochází k dialogu mezi detailem a plochou. Vytváří tak architekturu pozměněnou skutečností.

Systematičnost práce je vlastní všem třem představovaným autorkám. Pracují s různými technologiemi, fyzikálními pravidly a strukturují povrchy tak, aby precizně propojily mikrosvět s makrosvětlem, zahrnuly optické i termické vlastnosti a diváka dovedly k porozumění racionality hmoty. Pomáhají nám rozšifrovat vztahy mezi částmi forem jejich uvedením do souvislosti celku.